

sådana förhållanden inträdd, som skulle göra det önskvärdt att nu ålägga dessa jordegare en tunga, som väl åtminstone icke kan kallas tidsenlig. Jag är deremot af den åsigt, att, om denna tionde helt och hållet efterskänktes, så skulle Staten inom kort af bergslagernas uppblomstrande och ökade tackjernstilververkningar skörda full ersättning för hvad den förlorar. På dessa skäl tvekar jag icke föreslå,

att skyldigheten inom privilegierad bergslagsort till utgörande af tackjernstionde, äfvensom af skatte och hyttegälsjern, der någondera af dessa tvänne sednare afgiftsposter blifvit åsatt och ännu kvarstår, må för framtiden upphöra.“

af Herr C. A. Larsson: “Då detta beslut är en ny metod att upplifva äldre grundräntor å Svensk jord utan jordegarnes hörande, yrkar jag afslag på den del af Kongl. Maj:ts Proposition, som bestämmer att grundräntor skola åläggas den förut derifrån befriade jorden.“

Emot 4:de punkten utaf Utlåtandet:

af Herr Friherre Funck samt Herrar Wærn, Björnstjerna och Grefve af Ugglas.

N:o 83.

Ankom till Riksd. Kansli d. 3 Maj 1869, kl. 4 e. m.

Memorial, i anledning af återremiss å en punkt uti Stats-Utskottets Utlåtande, angående grundskatternas omsättning i penningar m. m.

(I. A.)

Uti det af Stats-Utskottet under N:o 68 afgifna Utlåtande, i anledning af väckta frågor, angående grundskatternas omsättning i penningar m. m., har Utskottet uti punkten under litt. C hemställt, att Riksdagen, vid anmälan af sitt beslut, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga framställning i ämnet, ville

uti underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes föreskrifva, att de embets- och tjänstemän, hvilka hädanefter utnämnas till sådana befattningar, med hvilkas innehafvande hittills åtföljt förmånen att uppbära ränte- och tiondeanslag, antingen in natura eller efter medelmarkegångspris jemte forsellönersättning, icke må berättigas till någon sådan förmån utöfver den bestämda lön, som för befattningen är i stat beräknad. Enligt Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, hafva Riksdagens begge Kamrar till Utskottet återremitterat berörda punkt, hufvudsakligen af den anledning, att den ifrågasatta föreskriften möjligen kunde så tillämpas, att de arméen beviljade löneanslag, hvilka genom 1833 års löne reglering blifvit bestämda, i följd deraf skulle undergå någon minskning, ehuru beloppet redan i så måtto visat sig vara otillräckligt, att å Riks-staten blifvit anvisadt ett särskildt anslag af 100,000 R:dr till löneförbättring åt indelta arméen. En sådan tillämpning har Utskottet visserligen icke tänkt sig såsom sannolik, enär de anslag, som äro lemnade till fördelning emellan vederbörande korpser, icke torde i sin helhet böra minskas deraf, att en eller annan ny tjänsteman utnämnes. På det emellertid dessa betänkligheter må undanrödjas, men då andra fall möjligen kunna uppstå, der tillämpningen af den allmänna föreskriften skulle medföra en löneförminskning till större belopp, än som må anses vara lämpligt, har Utskottet ansett sig böra föreslå, att Kongl. Maj:t, som bäst är i tillfälle att pröfva, om och i hvad mån undantag från den allmänna regeln lämpligen bör ega rum, må i särskilda fall derom förordna. Utskottet får alltså föreslå,

att Riksdagen, vid anmälan af sitt beslut i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga framställning i ämnet, ville uti underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes föreskrifva, att de embets- och tjänstemän, hvilka hädanefter utnämnas till sådana befattningar, med hvilkas innehafvande hittills åtföljt förmånen att uppbära ränte- eller tiondeanslag efter medelmarkegångspris jemte forsellönersättning, icke må berättigas till någon sådan förmån utöfver den lön, som för befattningen blifvit i stat bestämd; dock att denna föreskrift ej tillämpas i afseende å sådana befattningar, för hvilka Kongl. Maj:t finner undantag i berörda hänseende skäligen böra ega rum.

Stockholm den 3 Maj 1869.

På Utskottets vägnar:

Arvid Fr:son Posse.
